

Pels professionals catalans, les biblioteques pateixen falta de recursos i de coordinació

El Col·legi de Bibliotecaris demana a les institucions que es coordinin

Volen que la Generalitat desenvolupi la llei de biblioteques

Ignasi Aragay
BARCELONA

El Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de Catalunya, que agrupa 740 dels més de mil professionals del sector, va demanar ahir al govern de la Generalitat de Catalunya l'aplicació de la llei de biblioteques aprovada el 1981 al Parlament català per unanimitat. La demanda parteix d'un estudi elaborat per 20 membres del Col·legi en el qual es constata la falta de coordinació entre les diferents biblioteques catalanes i els pocs recursos que les institucions els dediquen.

La intenció dels autors de l'estudi en fer-lo públic és la de criticar l'abandonament per part de les institucions catalanes i, alhora, la de crear una consciència pública de la importància que Catalunya tingui una bona xarxa de biblioteques, ja que aquestes són els centres de difusió cultural més pròxims al poble, "més democràtics", va afirmar Lluís Anglada, membre de la comissió redactora.

Segons aquests professionals, la llei no s'aplica ni en la lletra ni en l'esperit. Entre els incompliments més greus, l'estudi fa referència a la situació actual de la Biblioteca de Catalunya, que en aquests moments no realitza les funcions de biblioteca nacional tal com li marca la llei. És a dir, no rep la totalitat del dipòsit legal de Catalunya, no assegura la conservació de la producció impresa, sonora i visual en català, i no possibilita

El Col·legi de Bibliotecaris i Documentalistes ha elaborat un estudi per alertar les institucions de la precària situació de les biblioteques catalanes. Segons ells, la llei aprovada l'any 1981 al Parlament no s'ha aplicat ni en la lletra ni en l'esperit

la consulta dels seus arxius des dels diferents centres bibliotecaris comarcals.

En referència a aquest tema, Maria Porter Moix, cap en funcions del servei de Biblioteques de la Generalitat, va dir ahir que "part del material que s'hauria de depositar a la Biblioteca de Catalunya actualment es guarda en altres locals, a causa de la falta d'espai i de personal d'aquest centre". Segons Porter Moix, és normal que aspectes de la llei encara no s'hagin pogut aplicar, sobretot si es té en compte "la precària situació que la Generalitat va heretar".

Però el problema que preocu-

Interior de la biblioteca de Sant Feliu de Bages, inaugurada fa una setmana

pa més els bibliotecaris catalans és la falta d'un pla de biblioteques. Segons ells, el govern de la Generalitat hauria d'haver realitzat, durant els vuit anys que han transcorregut des de l'aprovació de la llei, un mapa de biblioteques i un pla de coordinació entre les diferents xarxes existents. Per Carme Janer, presidenta del Col·legi, "la situació que va heretar la Generalitat era molt dolenta, però la veritat és que d'aleshores ençà s'ha fet molt poca cosa". Però els bibliotecaris catalans no tan sols es queixen de la falta d'una visió global per part de la Generalitat, sinó també dels pocs recursos

que la majoria de municipis dediquen a la millora i actualització de les biblioteques.

Segons els autors d'aquest estudi, el problema de les biblioteques catalanes no tindrà solució fins que es coordinin les diferents xarxes i s'incrementin els recursos econòmics. "Si avui anem a qualsevol biblioteca, segur que no trobarem cap de les novetats que van sortir per Sant Jordi", asseguren els bibliotecaris, segons els quals, ara tot just s'està començant a introduir el vídeo i el disc compacte en alguns centres, quan a la resta d'Europa ja fa anys que en tenen.

Protagonisme del disc compacte

37

■ Un nou model de biblioteca està sent experimentat a Catalunya. Es tracta d'una biblioteca-centre d'informació que respon a una concepció molt allunyada del que tots entenem fins ara per un local d'aquestes característiques. En el futur, les biblioteques catalanes, a més de guardar llibres i revistes, també tindran un telèfon d'informació local i alhora seran ludoteques, fonoteques i centres d'esbarjo familiar. A més, aquest any començarà a dur-se a terme la informatització de la xarxa de biblioteques de la Diputació de Barcelona, única en tot l'Estat.

En el si d'aquesta xarxa de biblioteques populars, s'estan començant a construir de nova planta les biblioteques del futur. Si en el passat una biblioteca simplement era un magatzem per conservar lletra impresa, la filosofia que s'està imposant a tot Europa, sobretot als països escandinaus i a la Gran Bretanya, i ara també a Catalunya, és la de crear centres vius, que continguin tots els suports que avui aporten informació als ciutadans. És per això que en les últimes biblioteques que s'han fet a Catalunya, com les de Rubí o Sant Boi —finalista del premi FACT d'arquitectura i disseny de l'any passat—, ja s'hi ha incorporat un departament amb disc compacte i un altre amb vídeo.

Però la tècnica no ho fa tot. Perquè els ciutadans se sentin atrets per la petita biblioteca del seu barri o poble, és necessari obrir aquest tipus de centre cap enfora, canviar la concepció que se'n tenia fins avui. Segons Núria Ventura, cap de la xarxa de biblioteques populars, "es tracta que la gent aprengui a utilitzar les biblioteques per resoldre les seves necessitats de lleure, culturals i de formació permanent". Fins ara, o no s'hi anava, o només hi anaven els estudiants.

"Hem d'aconseguir que les mestresses de casa acompanyin els seus fills a la biblioteca i s'hi aturin per consultar revistes de cuina o, per què no, de sexualitat", explica Ventura. Aquesta xarxa es va iniciar el 1908 amb la creació de l'escola de bibliotecàries de Barcelona, que avui encara funciona i imparteix els moderns estudis de biblioteconomia. L'actual funció de la xarxa és la de coordinar totes aquestes petites biblioteques populars de les comarques de Barcelona. Des de la central del carrer Montalegre, a Barcelona, cada mes surten una mitjana de dos mil llibres, amb la seva fitxa tècnica plena, en direcció als gairebé cent centres de la xarxa. El projecte més immediat i ambiciós consisteix a informatitzar totes aquestes biblioteques. La intenció d'aquest projecte és que les 100 revistes i cinc diaris que tots els centres reben cada setmana, així com els àudio-visuals i llibres que es distribueixen cada mes, quedin automàticament emmagatzemats en una memòria informàtica.

L'artista de Vic Ramon Parramon presenta els seus últims treballs a la galeria Benet Costa

Estampats i objectes domèstics per a una escultura d'idees

Montserrat Gustà
BARCELONA

Les obres de Ramon Parramon, escultor nascut a Vic el 1963, ocupen ara els espais de la galeria Benet Costa i componen la tercera exposició individual d'una temporada que es va obrir amb les pintures de Yamandú Canosa (Montevideo, 1954) i que ha seguit amb l'exposició d'escultures d'Antoni Abad (Lleida, 1956).

Situada al carrer Comerç, a tocar del mercat del Born, la galeria Benet Costa és, des del novembre passat, un dels locals que ha contribuït a millorar el mapa galerístic de la ciutat i, especialment, del barri de la Ribera. En sintonia amb la programació d'altres centres del Born —com Metrònom, Artual, Berini o Lino Silvestein— el galerista Benet Costa es proposa difondre l'art més actual,

sobretot el dels artistes joves, tot seguint una línia que ja havia iniciat a Martorell amb la galeria El Setze.

El terra i les parets de l'espaiosa galeria fan de suport a l'obra que Parramon presenta en aquesta ocasió. La incorporació de materials inusuals en escultura, com robes, pells o raspalls d'escombra, combinats amb peces de fusta o metall, serveixen per a l'obtenció d'unes formes tridimensionals que es debaten entre l'escultura i l'objecte i que conserven, com a tret personal, una alteració de l'escala real.

La disposició a l'espai d'algunes obres, que semblen recolzades provisionalment a la paret, reforcen un cert sentit narratiu, alhora que connecten de ple amb els nous corrents que han superat el concepte més acadèmicista i clàssic de l'escultura.

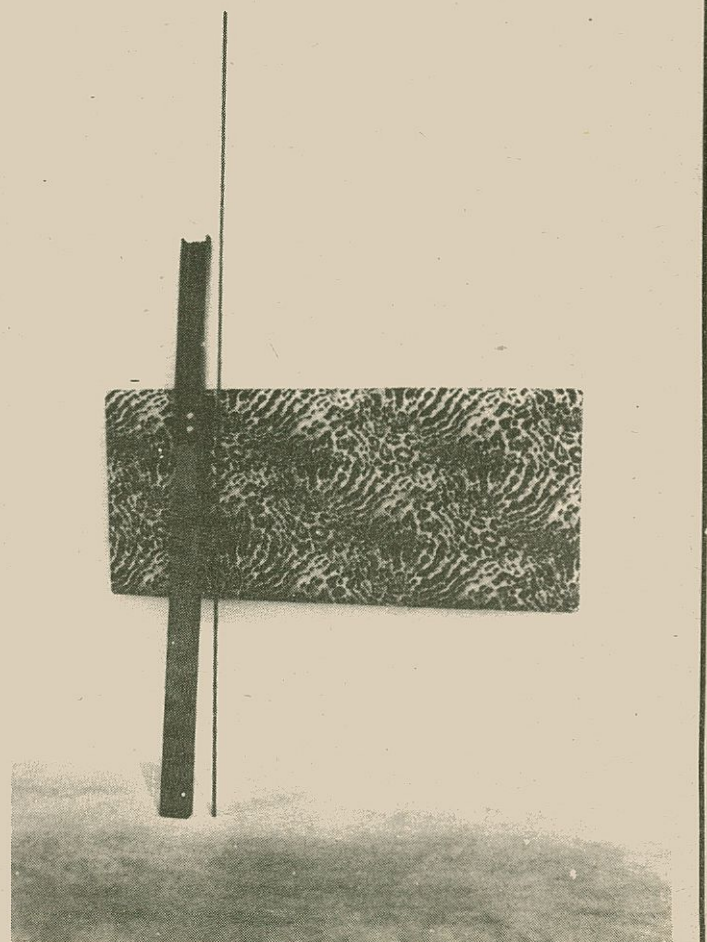
Són propostes que, a més d'incorporar noves tècniques i matèries, comporten també una nova concepció espacial i, doncs, altres fórmules de presentació.

En l'obra de Parramon es detecten influències del minimalisme i de l'art objectual que s'han transformat en ingredients d'un llenguatge personal.

El mobiliari i els objectes domèstics són el recurrent temàtic d'aquests últims treballs de Parramon: butaques, matalassos, taules i cadires són reproduïts tant a les escultures, com en la sèrie de collages que completen l'exposició. La mateixa idea és utilitzada també des del punt de vista cromàtic, un dels aspectes més importants en l'obra d'aquest artista. Estampats i teixits diversos són analitzats en els collages i enprats a les

escultures com a folre o tapissaria: robes de llunes o estampats imitació de pell de lleopard donen al conjunt un aire pretesament *démodé*.

La difusió de l'obra de Ramon Parramon, qui es considera més un escultor d'idees que de formes o d'espais, va iniciar-se fa pocs anys amb la seva participació en diverses exposicions col·lectives organitzades per galeries —Celleria d'Art Vic-2, Espais o Àngels de la Mota—, i en premis i certàmens convocats per entitats públiques. L'actual exposició de la galeria Benet Costa, que serà oberta fins a mitjan juny, és la segona mostra individual d'aquest artista i coincideix, per pocs dies, amb la col·lectiva *Menys és més* de la galeria Minerva de Mataró, on també s'exhibeix part de la seva última producció.

Parramon utilitza tota mena de materials en les seves obres